

tion, hvori det anførtes, at Udenrigsministeriet gik ud fra, at arbejdsløse danske Søfolk erholdt passende Understøttelse til Livets Opretholdelse. I denne Anledning indberettede Generalkonsulatet, at der ikke var nogen Grund til Ængstelse.

Generalkonsulatet havde i Samraad med Formanden for den danske Hjælpeforening i Shanghai samt Generalkonsulatets Læge udarbejdet et Budget, som laa til Grund for Beregningen af Understøttelserne. F. Eks. var Understøttelsen i December Maaned 1944 beregnet paa Grundlag af en daglig Ration af følgende Sammen-
sætning:

$\frac{1}{2}$ lb Kød (ca. 225 g)
 2 oz Fedt (ca. 56 g)
 $\frac{3}{4}$ lb Brød
 $\frac{1}{3}$ lb Makaroni
 2 oz Byggryn
 1 lb Kartoffler
 forskellige Grøntsager til et Beløb af ca. t/100
 $\frac{1}{2}$ oz Te.

Generalkonsulatet fremhæver, at Fødemidler, man i Danmark anser som nødvendige, saasom Kød, Brød, Mælk, Æg, Sukker, Kartoffler m. m., ikke i Shanghai paa langt nær benyttes i samme Omfang, selv blandt Udlændinge, og at Priserne paa mange af disse Varer har ligget overordentlig højt. Sukker, Mælk, Kød og Æg betragtedes og betaltes som absolutte Luksusartikler. Ikke desto mindre var som anført flere af disse Varer optaget i Budgettet. Paa Grundlag af Priserne paa de i Budgettet anførte Varer med Tillæg af Udgifter til Kogning, Vask m. v., fastsattes den ugentlige Understøttelse og der foretoges stadig Prisundersøgelser og tilsvarende Regulering af Understøttelserne for at sikre, at disse til enhver Tid var fyldestgørende.

Paa et Tidspunkt, hvor Søfolkene beklagede sig direkte til Udenrigsministeriet, viste en Undersøgelse, at Understøttelsen var større end den, som ydedes ikke alene f. Eks. finske og franske, men ogsaa engelske og amerikanske Statsborgere i Shanghai.

Det maa endvidere tages i Betragtning, at de Midler, man maanedlig kunde stille til Raadighed for Generalkonsulatet til Afholdelse af dets samlede Udgifter var begrænset af valutamæssige Grunde, og at Generalkonsulatet, foruden de ca. 80 Søfolk, yderligere maatte understøtte fra 100 til 150 af de paa Stedet bosatte Danske. I Sammenligning med disse var Søfolkene til enhver Tid rigeligere understøttet, bl. a. fordi Generalkonsulatet tog i Betragtning, at de ikke var stedkendte.

Overførslerne af Midler fra Danmark foregik paa Grund af Forholdene til en ufordelagtig Kurs og indløb jævnligt med store Forsinkelser, saaledes at undertiden Købeevnen af det remitterede Beløb, naar det kom frem, som Følge af den stadig voksende Inflation var svundet ind til henimod Halvdelen.

Den af Generalkonsulatet oprettede Reservebeholdning, der var tilstrækkelig til et Par Maaneders Forbrug, turde man ikke røre af Frygt for at staa uden Midler, hvis Forbindelsen med Danmark blev afskaaet, hvortil kom, at Generalkonsulatet i lang Tid for blot nogenlunde at holde Reservebeholdningens Købeevne vedlige hver Maaned maatte henlægges et Beløb til Reserven. Saaledes som der sørgedes for Søfolkene, blev Spørgsmaalet om Understøttelsens Tilstrækkelighed faktisk et Spørgsmaal om den enkeltes Evne til at forvalte sine Midler. Denne Evne havde flere og klarede sig derfor godt.

Om de indtrufne Dødsfald har Generalkonsulatet indberettet, at det inden Søfolkernes Afrejse fra Shanghai gennemgik disse Dødsfald, Tilfælde for Tilfælde, med Underskriveren af Klagen, Hr. P. E. Hansen, og at denne da indsa, at der manglede Holdepunkter for at antage, at Dødsfaldene skyldtes mangelfuld Understøttelse.

Den i Klagen som værende afgaaet ved Døden nævnte Fyrbøder Peter Brøndal er formentlig identisk med en Sømand ved Navn Peter Brøndalsen, der forsvandt under sit Ophold i Shanghai. Trods omfattende Undersøgelser er det endnu ikke lykkedes at skaffe nærmere Oplysninger om ham, men Bestræbelserne fortsættes.

Det er ikke som af Klagerne anført af nogen Læge eller Præst tilkendegivet Generalkonsulatet, at Søfolkene levede under usle Vilkaar; tværtimod har Generalkonsulatet til Stadighed samarbejdet med Lægen med Henblik paa at sikre, at Understøttelserne til enhver Tid blev fastsat saaledes, at der sikredes Søfolkene Mulig-